

I en erklæring af 23. maj 1972 udtalte retslægerådet, at den seksuelle drifts organisation må antages at blive etableret allerede i fostertilstanden og i løbet af de første leveår. Den seksuelle konstitution må således længe før 15-18 års alderen anses for at være stabiliseret i enten hetero- eller homoseksuel retning. Samvær med homoseksuelle voksne kan derfor i almindelighed ikke antages at ville medføre nogen ændring af den heteroseksuelt indstillede unges driftsorientering. Kun i tilfælde, hvor den unges seksualdrift allerede er homoseksuelt orienteret, kan længerevarende seksuelt samvær med en ældre homoseksuel person formodes at bevirke en fiksering i homoseksuelle vaner og tilslutning til homoseksuelt miljø.

Retslægerådet fremhævede, at undersøgelser af et tilfældigt udsnit af unge mænd, hvoraf en stor del havde været udsat for seksuelle tilnærmelser fra

voksne homoseksuelle, ikke tydede på, at sådanne tilnærmelser har været i stand til at „forføre“ de pågældende til homoseksuel aktivitet — bortset fra et mindretal (3,5 pct.), for hvilke det må forekomme sandsynligt at antage, at de forud for den nævnte seksuelle kontakt har været homoseksuelt orienteret. Rådet pegede endvidere på, at det ikke syntes muligt med sikkerhed at påvise sociale og psykologiske skadevirkninger hos drenge, som kortvarigt har haft seksuel kontakt med voksne homoseksuelle, eller som i en periode under deres opvækst har deltaget i homoseksuelle aktiviteter med jævnaldrende eller lidt ældre drenge.

Retslægerådet udtalte herefter, at man ud fra lægelige erfaringer og undersøgelser fandt det ubetænkeligt at ligestille homoseksuelle og heteroseksuelle forhold i strafferetlig henseende.